सर्गः ११ ह्रेपिता हि बहवो नरेश्वरास्तेन तात धनुषा धनुर्भृतः। ज्याविमर्दकठिनत्वचो भुजान् स्वान्विधू यधिगिति प्रतस्थिरे ॥ ४० ॥ प्रत्युवाच तमृषिर्निशम्य तां सारतोयमथवा गिराकृतं। चाप एव भवतो भविष्यति व्यक्तशक्तिरशनिर्गिराविव ॥ ४१ ॥ एव माप्तवचनात्स पौरुषं काकपक्षकधरेपि राघवे। अद्वधे त्रिदशगोपमात्रके दाहशक्तिमिव कृष्ण वर्त्मनि ॥ ४२ ॥

ह्रेपिता इति। हि निश्चये हे तात पितस्तेन धनुषा ह्रेपिता लज्जांप्रापिता बहवोनरेश्वरा राजानः स्वान् भुजान् धिगिति विधूयावमत्य प्रतस्थिरे प्रस्थिताः किं० नरें धनुर्भृतोधनुर्धारिणः पुंकिं० नरे ज्याया विमर्दैर्घातैः कठिना त्वक् येषांते॥४०॥ प्रातीति। ऋषिस्तं जनकं प्रत्युवाच अयंरामः सारतो बलतोनिशम्यतां श्रूयतामथवा गिरा वाचा कृतं पूर्णं वाक्न युक्तेत्यर्थः अयं रामस्तेचापे धनुष्येव व्यक्ता प्रकटा शक्तिः सामर्थ्यंयस्य स भविष्यति कः कस्मिन्निव अशनिर्वज्रो गिरौ पर्वत इव ॥ ४१ ॥ एव मिति। स जनक आप्तस्य यथार्थवक्तुर्विश्वामित्रस्य वचनात्काक पक्षकः पूर्वोक्तस्तद्धरेपि राघवे रामे पौरुषं पराक्रमं अद्वधे विश्वस्तवान् कस्मिन्कामिव त्रिदशगोप इन्द्रगोपकीटस्तन्मात्रे कृष्णवर्त्मनि अग्नौदाहशक्तिमिव ॥ ४२ ॥